

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כתב אדם תפילין ומזוות לעצמו, וטווה על יריכו תכלת לציציתו, ולאחרים בטובה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]										◆	■	◇
מערים ומוכר את שלו, וחוזר וכותב לעצמו.	רבי יהודה:										◆	■	◇
כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו.	רבי יוסי:										◆	■	◇
הלכה, כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו.	אורי ליה רב לרב חננאל, ואמרי לה רבה בר בר חנה לרב חננאל:										■		◇
וטווה על יריכו תכלת												■	<
טווה אדם על יריכו תכלת לציציתו, אבל לא באבן, דברי רבי אליעזר.	תנו רבנן: [רבי אליעזר]										◆	■	◇
אף באבן.	חכמים:										◆	■	◇
באבן, אבל לא בפלך.	רבי יהודה אומר משמו: [רבי אליעזר]										◆	■	◇
בין באבן בין בפלך.	חכמים:										◆	■	◇
הלכה, בין באבן בין בפלך. והלכה: כותב כדרכו ומוכר כדי פרנסתו.	רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גורת שבעה, שמונה - בטלו הימנו גורת שלשים. מפני שאמרו: שבת עולה ואינה מפסקת. רגלים - מפסיקין ואינן עולין.	[ת"ק]										◆	■	◇
משחרב בית המקדש עצרת כשבת.	רבי אליעזר										◆	■	◇
ראש השנה ויום הכפורים כרגלים.	רבן גמליאל:										◆	■	◇
לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא: עצרת - כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים - כשבת.	חכמים:										◆	■	◇
גורת - בטלו, ימים - לא בטלו.	רב:										◆	■	◇
גורת - בטלו, ימים - לא בטלו.	וכן אמר רב הונא:										◆	■	◇
אפילו ימים נמי בטלו.	רב ששת:										◆	■	◇
מאי טעמא ימים לא בטלו?											^		◇
שאם לא גילח ערב הרגל - אסור לגלח אחר הרגל.											!		◇
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גורת שבעה, שמונה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גורת שלשים. ומגלח ערב הרגל, אם לא גילח ערב הרגל - אסור לגלח אחר הרגל.	והתניא: [ת"ק]										◆	■	◇
מותר לגלח אחר הרגל. שכשם שמצות שלשה מבטלת גורת שבעה - כך מצות שבעה מבטלת גורת שלשים.	אבא שאול:										◆	■	◇
שבעה? והאנן שמונה תנן											ז		◇
מקצת היום ככולו, ויום שביעי עולה לו לכאן ולכאן.	קסבר אבא שאול:										!		◇
הלכה כאבא שאול.	רב חסדא אמר רבינא בר שילא:										■		◇
כשחל שמיני שלו להיות בשבת ערב הרגל, שמותר לגלח בערב שבת.	ומודים חכמים לאבא שאול:										■		◇
כמאן אזלא הא דאמר רב עמרם אמר רב:											^		◇
אבל, כיון שעמדו מנחמין מאצלו - מותר ברחיצה.	[רב עמרם אמר רב]										■	^	◇
כמאן - כאבא שאול.											!		◇
הלכה כאבא שאול ביום שבעה, ומודים חכמים לאבא שאול ביום שלשים, דאמרינן: מקצת היום ככולו.	אביי:										◆	■	◇
הלכה כאבא שאול ביום שלשים, ואין הלכה כאבא שאול ביום שבעה.	רבא:										◆	■	◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלכה כאבא שאול בוז ובוז.	נהרדעי:	■	■								◇	יט:	
הלכה כדברי המיקל באבל.	דאמר שמואל:	■	■									יט:	
שלישים יום מנלן?											^ ◇	יט:	
יליף פרע פרע מנזיר: כתיב הכא (ויקרא י') ראשיכם אל תפרעו וכתוב התם (במדבר ו') גדל פרע שער ראשו, מה להלן שלישים - אף כאן שלישים.											!	◇	יט:
והתם מנלן?											^		יט:
סתם נזירות שלישים יום. מאי טעמא - אמר קרא (במדבר ו') קדש יהיה. יהיה בגימטריא תלתין הוו.	רב מתנה:										!	◇	יט:
הכל מודין כשחל שלישי שלו להיות ערב הרגל שאסור ברחיצה עד הערב.	רב הונא בריה דרב יהושע:											■ ◇	יט:
הלכה כרב הונא בריה דרב יהושע.	רב נחמיה בריה דרב יהושע: אשכחתינהו לרב פפי ולרב פפא דיתבי וקאמרי:											■ ◇	יט:
הכל מודים שאם חל שלישי שלו להיות ערב הרגל - שאסור ברחיצה עד הערב.	איכא דאמרי, אמר רב נחמיה בריה דרב יוסף:											■	יט:
קברו ברגל, רגל עולה לו למנין שלישים או אין רגל עולה לו למנין שלישים? למנין שבעה לא קמיבעיא לי - דלא נהגא מצות שבעה ברגל. כי קא מיבעיא לי - למנין שלישים, דקא נהגא מצות שלישים ברגל. מאי?	בעא מיניה אביי מרבה:											^ ◇	יט:
אינו עולה.	אמר ליה: [רבה]										!	◇	יט:
הקובר את מתו שני ימים קודם הרגל - מונה חמשה ימים אחר הרגל, ומלאכתו נעשית על ידי אחרים, ועבדיו ושפחותיו עושים בצנעא בתוך ביתו, ואין רבים מתעסקין עמו, שכבר נתעסקו בו ברגל.	איתיביה:										■ ;	◇	יט: